

Sygn. akt IV CSK 340/17

POSTANOWIENIE

Dnia 22 grudnia 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Józef Frąckowiak

w sprawie z powództwa W. M.
przeciwko Gminie B.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 22 grudnia 2017 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powoda
od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]
z dnia 9 grudnia 2016 r., sygn. akt I ACa [...],

**odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania
i zasądza od powoda na rzecz pozwanej kwotę 5400 (pięć tysięcy
czterysta) zł tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Określone w art. 398⁴ § 2 k.p.c. wymaganie uzasadnienia w skardze kasacyjnej wniosku o przyjęcie jej do rozpoznania zostaje spełnione, jeśli skarżący wykaże, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być zatem osiągnięty jedynie przez powołanie i uzasadnienie istnienia przesłanek o charakterze publicznoprawnym, które będą mogły stanowić podstawę oceny skargi kasacyjnej pod kątem przyjęcia jej do rozpoznania. Na tych jedynie przesłankach Sąd Najwyższy może oprzeć rozstrzygnięcie w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

Powód W. M. we wniesionej skardze kasacyjnej od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 9 grudnia 2016 r. wniosek o jej przyjęcie do rozpoznania oparł na przesłance wskazanej w art. 398⁹ § 1 pkt 1 i 4 k.p.c. Szczegółowa analiza uzasadnienia wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania nie pozwala na stwierdzenie, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne oraz aby skarga powoda była oczywiście uzasadniona. Zagadnienie prawne przedstawione w skardze kasacyjnej nie może być rozpoznawane przez sąd powszechny, gdyż problem zgodności aktów prawa miejscowego z prawem należy do kompetencji organów administracyjnych i sądów administracyjnych. Dodać należy, że Wojewódzki Sąd Administracyjny w O. w wyrokach z dnia 7 grudnia 2006 r. II SA/O1 [...] oraz z dnia 5 lipca 2016 r., II SA/OI [X] potwierdził legalność działań Gminy B., co oznacza, że powództwo oparte na art. 417 k.c. nie może zostać uwzględnione. Bezpodstawny jest zarzut oczywistej zasadności skargi kasacyjnej, gdyż brak podstaw, w świetle dokładnego rozważenia w zaskarżonym wyroku zarzutów podniesionych w apelacji, aby uznać, w szczególności, co do podstawy faktycznej wyroku, że nie zostały one rozpoznane, a tym samym, że Sąd Apelacyjny nie rozpoznał istoty sprawy. Wskazać należy, że nie zachodzi również

nieważność postępowania, którą Sąd Najwyższy bierze pod rozwagę - w granicach zaskarżenia - z urzędu (art. 398¹³ § 1 k.p.c.).

Z przytoczonych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).

Na wniosek pozwanego zawarty w odpowiedzi na skargę kasacyjną Sąd Najwyższy orzekł o kosztach postępowania kasacyjnego na podstawie art. 98 § 1 i 3, art. 108 § 1 w zw. z art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c.

jw

l.n